TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) NUTARTIS

2017 m. balandžio 5 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 — Už prieglobsčio prašymo, kurį trečiosios šalies pilietis pateikė vienoje iš valstybių narių, nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymas — Trečiosios šalies piliečio, kuriam suteiktas papildomos apsaugos statusas, pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas — Atsiėmimo procedūros taikymas“

Byloje C-36/17

dėl *Verwaltungsgericht Minden* (Mindeno administracinis teismas, Vokietija) 2017 m. sausio 19 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. sausio 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Daher Muse Ahmed

prieš

Bundesrepublik Deutschland

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

išklausęs generalinę advokatę ir nusprendęs priimti sprendimą byloje motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31), 17 straipsnio 1 dalies ir 20–33 straipsnių išaiškinimo.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Daher Muse Ahmed ir *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika), kuriai atstovauja *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federalinė migracijos ir pabėgėlių tarnyba, toliau – tarnyba), ginčą dėl sprendimo, kuriuo atmestas jo prieglobsčio prašymas, konstatuota, kad nėra motyvų, draudžiančių jį išsiųsti į Italiją, jam pranešta, kad gali būti išsiųstas į šią valstybę narę, jeigu neišvyks iš Vokietijos, ir nustatytas draudimas atvykti ir būti šalyje 30 mėnesių nuo jo išsiuntimo dienos.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 604/2013

3 Reglamento Nr. 604/2013 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) Tamperėje įvykusio posėdžio išvadose <…> konstatuojama, kad [bendrai Europos prieglobsčio sistemai] artimiausiu metu turėtų būti priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas;

(5) toks būdas ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekiui greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus.“

4 Šio reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„Šiuo reglamentu išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą <…>, nustatymo kriterijai ir mechanizmai.“

5 Šio reglamento 2 straipsnio b ir c punktai suformuluoti taip:

„Šiame reglamente:

<…>

b) tarptautinės apsaugos prašymas – tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta [2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011, p. 9)] 2 straipsnio h punkte;

c) prašytojas – tarptautinės apsaugos pasiprašęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas.“

6 Šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pagal šį reglamentą atsakinga valstybė narė įpareigojama:

<…>

b) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytomis sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris paprašė tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje;

c) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytomis sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir paprašiusį tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba esantį kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento;

d) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytomis sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kurio prašymas buvo atmestas ir kuris paprašė apsaugos kitoje valstybėje narėje arba kuris be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje.“

7 Reglamento Nr. 604/2013 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasideda, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas tarptautinės apsaugos prašymas.“

8 Šio reglamento 23 straipsnio 1–3 dalyse nurodyta:

„1. Kai valstybė narė, kurioje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo pateikė naują tarptautinės apsaugos prašymą, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Prašymas atsiimti pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktį sistemoje „Eurodac“ gavimo <…>.

Jeigu prašymas atsiimti grindžiamas ne iš sistemos „Eurodac“ gautais duomenimis, o kitais įrodymais, jis per tris mėnesius nuo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo dienos, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, išsiunčiamas prašomai valstybei narei.

3. Kai prašymas atsiimti nepateikiamas per 2 dalyje nustatytus laikotarpius, atsakomybė už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą tenka valstybei narei, kurioje pateiktas tas naujas prašymas.“

9 Minėto reglamento 24 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Kai valstybė narė, kurios teritorijoje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento ir kurioje nepateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Nukrypstant nuo 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse [(OL L 348, 2008, p. 98)] 6 straipsnio 2 dalies, kai valstybė narė, kurios teritorijoje asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, nusprendžia atlikti paiešką sistemoje „Eurodac“ <…>, prašymas atsiimti šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytą asmenį arba jo 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą asmenį, kurio tarptautinės apsaugos prašymas nebuvo atmestas galutiniu sprendimu, pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktį sistemoje „Eurodac“ gavimo <…>.

<…>

4. Kai šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas asmuo, kurio tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmestas galutiniu sprendimu vienoje valstybėje narėje, yra kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, pastaroji valstybė narė gali arba paprašyti pirmosios valstybės narės atsiimti atitinkamą asmenį, arba atlikti grąžinimo procedūrą pagal Direktyvą 2008/115/EB.

<…>“

10 Šio reglamento 26 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Jei prašoma valstybė narė sutinka prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį <…> atsiimti, prašančioji valstybė narė praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą perduoti jį atsakingai valstybei narei ir atitinkamais atvejais jo tarptautinės apsaugos prašymo nenagrinėjimą. <…>“

Direktyva 2013/32/ES

11 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60) 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nagrinėdama tarptautinės apsaugos prašymus sprendžiančioji institucija visų pirma nustato, ar prašytojai priskirtini prie pabėgėlių, ir, jeigu ne – nustato, ar jie gali gauti papildomą apsaugą.“

12 Šios direktyvos 33 straipsnis „Nepriimtini prašymai“ suformuluotas taip:

„1. Be bylų, kuriose prašymas nenagrinėjamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, valstybės narės neprivalo nagrinėti, ar prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Direktyvą 2011/95/ES, kai vadovaujantis šiuo straipsniu prašymas laikomas nepriimtinu.

2. Valstybės narės gali laikyti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu, tik jeigu:

a) tarptautinę apsaugą suteikė kita valstybė narė;

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 2015 m. gruodžio 7 d. D. M. Ahmed paprašė Vokietijoje prieglobsčio. Vėliau 2016 m. birželio 30 d. jis pateikė tarnybai oficialų prašymą suteikti prieglobstį.

14 Kadangi atlikus paiešką sistemoje „Eurodac“ išaiškėjo, kad suinteresuotasis asmuo dar 2013 m. spalio 17 d. Italijoje paprašė tarptautinės apsaugos, tarnyba 2016 m. rugpjūčio 25 d. pagal Reglamentą Nr. 604/2013 kreipėsi į Italijos institucijas su prašymu atsiimti D. M. Ahmed.

15 2016 m. rugsėjo 9 d. raštu Italijos institucijos šį prašymą atsiimti atmetė motyvuodamos tuo, kad D. M. Ahmed Italijoje suteikta papildoma apsauga, todėl galimas jo perdavimas turėtų vykti pagal galiojančius readmisijos susitarimus.

16 2016 m. lapkričio 25 d. sprendimu tarnyba atmetė D. M. Ahmed pateiktą prieglobsčio prašymą kaip nepriimtiną, konstatavo, kad nėra motyvų, draudžiančių jį išsiųsti į Italiją, pranešė jam, kad gali būti išsiųstas į šią valstybę narę, jeigu neišvyks iš Vokietijos, ir nustatė draudimą atvykti ir būti šalyje 30 mėnesių nuo jo išsiuntimo dienos.

17 D. M. Ahmed šį sprendimą apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

18 Šis teismas abejoja dėl to, ar taikomos Reglamento Nr. 604/2013 nuostatos, reglamentuojančios trečiosios šalies piliečio, kuriam kitoje valstybėje narėje suteikta papildoma apsauga, atsiėmimą.

19 Vis dėlto, jeigu šios nuostatos būtų taikomos tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, minėtam teismui kyla klausimas, ar, esant tokiai situacijai, prieglobsčio prašantis asmuo gali remtis tuo, kad praleisti Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 2 dalyje numatyti prašymo atsiimti asmenį pateikimo terminai. Be to, jam neaišku, kaip šie terminai turi būti skaičiuojami ir kokį poveikį pavėluotas prašymo atsiimti asmenį pateikimas gali turėti nustatant už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingą valstybę narę.

20 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Minden* (Mindeno administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 604/2013 20–33 straipsniai taikomi prieglobsčio prašytojams, kuriems vienoje valstybėje narėje jau buvo suteikta papildoma apsauga?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar prieglobsčio prašytojas gali remtis atsakomybės perėjimu prašančiajai valstybei narei dėl to, kad baigėsi terminas pateikti prašymui dėl atsiėmimo (Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 3 dalis)?

3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar prieglobsčio prašytojas gali remtis atsakomybės perėjimu ir tuo atveju, jeigu prašoma valstybė narė yra vis dar pasiruošusi jį perimti savo žinion?

4. Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar iš prašomos valstybės narės aiškaus ar numanomo sutikimo (Reglamento Nr. 604/2013 25 straipsnio 2 dalis) galima daryti išvadą, kad prašoma valstybė narė vis dar yra pasiruošusi prieglobsčio prašytoją perimti savo žinion?

5. Ar dviejų mėnesių terminas, nustatytas Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje, gali baigtis pasibaigus trijų mėnesių terminui pagal Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, jeigu prašančioji valstybė narė sugaišta daugiau kaip mėnesį nuo trijų mėnesių termino pradžios, iki pateikia užklausą „Eurodac“ duomenų bazėje?

6. Ar tarptautinės apsaugos prašymas laikomas pateiktu pagal Reglamento Nr. 604/2013 20 straipsnio 2 dalį jau tuomet, kai pirmą kartą išduodama pažyma dėl prieglobsčio prašytojo registracijos, ar tik tuomet, kai tarnybai pateikiama ši pažyma ar joje esanti esminė informacija, arba tik tada, kai parengiamas pranešimas apie pateiktą oficialų prieglobsčio prašymą? Visų pirma:
   a) ar pažyma dėl prieglobsčio prašytojo registracijos yra prašymo forma, ar pranešimas pagal Reglamento Nr. 604/2013 20 straipsnio 2 dalį?
   b) ar kompetentinga institucija pagal Reglamento Nr. 604/2013 20 straipsnio 2 dalį yra institucija, atsakinga už prašymo formos priėmimą arba pranešimo parengimą, ar institucija, atsakinga už sprendimo dėl prieglobsčio prašymo priėmimą?
   c) ar prašymo forma arba valdžios institucijos parengtas pranešimas laikomi pateiktais kompetentingai institucijai ir tuomet, kai jai buvo perduota esminė informacija apie prašymo formos arba pranešimo turinį, ar jai vis dėlto reikia pateikti pranešimo originalą arba kopiją?

7. Ar pernelyg ilgas laiko tarpas nuo pirmo prašymo suteikti prieglobstį arba pirmo pažymos dėl prieglobsčio prašytojo registracijos išdavimo iki prašymo atsiimti pateikimo gali lemti atsakomybės perėjimą prašančiajai valstybei narei pagal analogiškai taikomą Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 3 dalį arba prašančiosios valstybė narės įpareigojimą pasinaudoti teise prisiimti atsakomybę pagal Reglamento Nr. 604/2013 17 straipsnio 1 dalies pirmą dalį?

8. Jei atsakymas dėl vienos iš 7 klausimo alternatyvų būtų teigiamas: nuo kokio momento galima kalbėti apie nepagrįstą vėlavimą pateikti prašymą atsiimti?

9. Ar prašymas atsiimti, kuriame prašančioji valstybė narė nurodo tik atvykimo į prašančiąją valstybę narę datą ir oficialaus prieglobsčio prašymo pateikimo datą, tačiau nenurodo, kada pirmą kartą paprašyta suteikti prieglobstį arba kada pirmą kartą išduota pažyma dėl prieglobsčio prašytojo registracijos, laikytinas pateiktu per Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose numatytą terminą, o gal toks prašymas yra „negaliojantis“?“

Dėl prejudicinių klausimų

21 Remiantis Procedūros reglamento 99 straipsniu, jeigu atsakymas į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.

22 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.

23 Atsižvelgiant į tai, kad šioje byloje nuspręsta priimti nutartį pagal Procedūros reglamento 99 straipsnį, nebėra pagrindo nagrinėti prašymo dėl pagreitintos procedūros.

Dėl pirmojo klausimo

24 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 604/2013 nuostatos ir principai, tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojantys prašymo atsiimti pateikimo terminus, taikytini esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kai trečiosios šalies pilietis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą vienoje valstybėje narėje po to, kai jam kitoje valstybėje narėje buvo suteikta papildoma apsauga.

25 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad šios normos, kuriomis siekiama apibrėžti šiame reglamente numatytos atsiėmimo procedūros eigą užtikrinant, kad prašymas atsiimti būtų pateiktas per protingą terminą, iš esmės taikomos tik esant tokioms situacijoms, kai tokia procedūra iš principo pagal šį reglamentą gali būti veiksmingai pradėta.

26 Atsiėmimo procedūros taikymo sritis apibrėžta Reglamento Nr. 604/2013 23 ir 24 straipsniuose. Šio reglamento 24 straipsnis skirtas atvejams, kai prašančiojoje valstybėje narėje nėra pateikta naujo tarptautinio apsaugos prašymo, o jo 23 straipsnyje reglamentuojamos situacijos, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai toks prašymas toje valstybėje narėje pateiktas.

27 Iš minėto reglamento 23 straipsnio 1 dalies matyti, kad, esant tokioms situacijoms per atsiėmimo procedūrą gali būti siekiama tik perduoti to paties reglamento 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktuose numatytą asmenį.

28 Šios trys nuostatos atitinkamai taikomos asmeniui, kurio prašymas nagrinėjamas, nagrinėjamą prašymą atsiėmusiam trečiosios šalies piliečiui ar asmeniui be pilietybės ir trečiosios šalies piliečiui ar asmeniui be pilietybės, kurio prašymas buvo atmestas.

29 Kadangi aplinkybė, kad kita valstybė narė nei ta, kuri nustato atsakingą valstybę narę, trečiosios šalies piliečiui suteikė papildomos apsaugos statusą, negali būti vertinama kaip reiškianti, kad šio trečiosios šalies piliečio pateiktas prašymas yra nagrinėjamas arba atsiimtas kitoje valstybėje narėje, reikia nustatyti, ar toks asmuo gali būti laikomas trečiosios šalies piliečiu, kurio prašymas kitoje valstybėje narėje buvo atmestas.

30 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 604/2013 18 straipsnio 1 dalies d punkte nepatikslinta, ar jame nurodomas atmestas „prašymas“ yra tarptautinės apsaugos prašymas, ar prieglobsčio prašymas siaurąja prasme.

31 Jeigu ši nuostata turėtų būti aiškinama kaip nurodanti prieglobsčio prašymo atmetimą, ji galėtų būti taikoma trečiosios šalies piliečiui, kuriam suteiktas papildomos apsaugos statusas, nes pagal Direktyvos 2013/32 10 straipsnio 2 dalį šis statusas turi būti suteikiamas tik nustačius, kad prašytojas netenkina keliamų sąlygų dėl pabėgėlio statuso suteikimo.

32 Taigi tokiam Reglamento Nr. 604/2013 18 straipsnio 1 dalies d punkto aiškinimui negali būti pritarta.

33 Toks aiškinimas reikštų prezumpciją, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas terminą „prašymas“ šioje nuostatoje vartojo įvairiomis skirtingomis reikšmėmis, nes minėtoje nuostatoje įtvirtinta nuoroda į tai, kad atitinkamas asmuo „paprašė apsaugos kitoje valstybėje narėje“, neišvengiamai, atsižvelgiant visų pirma į šio reglamento 1 straipsnį ir 20 straipsnio 1 dalį, reiškia nuorodą į tarptautinės apsaugos prašymo pateikimą.

34 Be to, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 punktas).

35 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 604/2013 2 straipsnio c punkte terminas „prašytojas“ apibrėžtas kaip trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, „[pasiprašęs] tarptautinės apsaugos <…>, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas“.

36 Taip pat pasakytina, kad nors šiame reglamente tiesiogiai neįtvirtinta termino „prašymas“ apibrėžtis, jo 2 straipsnio b punkte apibrėžta sąvoka „tarptautinės apsaugos prašymas“. Minėto reglamento nuostatose terminai „prašymas“ ir „tarptautinės apsaugos prašymas“ bendrai vartojami kaip neatsiejami, niekada nenurodant – priešingai nei 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 343/2003, nustatančiame valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t. p. 109), į „prieglobsčio prašymą“.

37 Be to, siekiant apibrėžti Reglamento Nr. 604/2013 18 straipsnio 1 dalies d punkte numatytam asmeniui, kuris nėra pateikęs naujo tarptautinės apsaugos prašymo, taikytiną tvarką, šio reglamento 24 straipsnio 2 ir 4 dalyse aiškiai nurodomas galutinis arba negalutinis sprendimo atmesti šio asmens pateiktą „tarptautinės apsaugos prašymą“ pobūdis.

38 Direktyvos 2013/32 33 straipsnyje taip pat aiškiai atskiriami atvejai, kai tarptautinės apsaugos prašymas nenagrinėjamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, nuo atvejų, kai toks prašymas gali būti atmestas kaip nepriimtinas dėl to, kad „tarptautinę apsaugą suteikė kita valstybė narė“.

39 Taigi, Sąjungos teisės aktų leidėjo nuomone, reikia užtikrinti, kad trečiosios šalies piliečio, dėl kurio nagrinėjama pagrindinė byla, pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas būtų atmestas pagal šios direktyvos 33 straipsnį priimant sprendimą dėl nepriimtinumo, o ne priimant sprendimą dėl perdavimo ir nenagrinėjant prašymo pagal šio reglamento 26 straipsnį, o tai sukelia tam tikrų pasekmių visų pirma teisių gynimo priemonėms, kurios gali būti taikomos dėl šių sprendimų atmesti prašymą.

40 Ši išvada negali užkirsti kelio minėto reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje minimų tikslų – garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekiui greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus – įgyvendinimui, nes trečiosios šalies piliečiui, dėl kurio nagrinėjama pagrindinė byla, jau suteikta tarptautinė apsauga.

41 Taigi iš Reglamento Nr. 604/2013 23 straipsnio 1 dalies ir jo 18 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad taikant šiame reglamente apibrėžtą procedūrą viena valstybė narė negali veiksmingai prašyti kitos valstybės narės atsiimti trečiosios šalies piliečio, dėl kurio nagrinėjama pagrindinė byla ir kuris pirmoje valstybėje narėje pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, po to, kai antroje valstybėje narėje jam buvo suteikta papildoma apsauga.

42 Vadinasi, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 604/2013 nuostatos ir principai, tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojantys prašymo atsiimti pateikimo terminus, netaikomi esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kai trečiosios šalies pilietis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą vienoje valstybėje narėje po to, kai jam kitoje valstybėje narėje buvo suteikta papildoma apsauga.

Dėl antrojo–devintojo klausimų

43 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti į antrąjį–devintąjį klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, nuostatos ir principai, tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojantys prašymo atsiimti pateikimo terminus, netaikomi esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kai trečiosios šalies pilietis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą vienoje valstybėje narėje po to, kai jam kitoje valstybėje narėje buvo suteikta papildoma apsauga.

Parašai.